

jedjen a jogerőre emelkedésre alkalmas substantiájú végzésekre is.

A másik gondolat: a most felhívott perintézmények *egyenértékiségének elve*. A fizetési meghagyás nagy jelentőségét már Sárffy Andor felismerte. Sárffy ebben az institutióban jelölte meg a peráradat csökkentésére alkalmas eszközt és elgondolása a gyakorlatban tökéletesen be is vált. Szerzőnk tovább megy és erősen megingatja azt a régóta gyökeret vert jogászi közmeggyőződést, mely a végzéseknek alacsonyabbrendűséget és elhanyagolható jelentőséget tulajdonít. Lépten-nyomon rámutat arra: mily rendkívül fontos anyagi jogi következmények fűződhetnek a végzések materiális jogerejéhez is.

Reméljük, a szerző nem áll meg a kezdő lépésnél, hanem rendszeresen feldolgozza a peres és perenkívüli végzések jogerő-tanát és munkája ép oly értékes nyeresége lesz perjogi irodalmunknak, mint jelen tanulmánya. *Ij. dr. Nagy Dezső.*

Lándori György: A tisztviselő helyzete a magyar magángazdaságban. Oly sok jogi — főleg munkajogi — viszonylatot érint Lándori György könyve, hogy a jogi szakcsajtó nem mehet el mellette teljes közömbösséggel, annak ellenére sem, hogy nem hivatásos jogász munkájával állunk szemben. Szerző, akinek több tartalmas szociálpolitikai tanulmánya jelent meg, ebben munkájában egyes részletproblémák taglalása helyett a tisztviselőkérdést lehetőleg minden problémára kiterjedően, egyetemes formában és módon tárgyalja. Üdvözlünk kell a szintézisre való törekvést, különösen nálunk, ahol a részlettanulmányok túltengése észlelhető minden területen, halott csupán a kettő egyensúlyából ismerhető fel az egészséges fejlődés utvonala.

Amik ebből a könyvből a jogászt különösen érdekelhetik, azok a következő fejezetcímek alatt találhatók: A magántisztviselők jogi helyzete, A magántisztviselők jogviszonyainak szabályozása, A jogviszonyszabályozás pontjai, A jogviszonyszabályozás hatása a gazdasági életre, A magántisztviselői nyugdíjkérdés, A magántisztviselők adó és járulékkerhei stb. A létező állapotnak — sokszor a törvények, rendeletek és bírói gyakorlat alapján — való ismertetése mellett több egészséges, életrevalóbb és megszívlelendő reformra hívja fel Lándori a figyelmet. (Sajnos, ezekkel, úgyszintén a speciális, nem tisztán jogi vonatkozású magánalkalmazotti kérdésekkel nincs terünk itt részletesen foglalkozni.) Még csak annyit, hogy a szerzőt is egy ponton magukkal ragadták a mostanában annyira divatos s kellően át nem gondolt reform-jelszavak, s ez a *magánalkalmazotti érdekvépviseletnek kamarai központ* formájában való megvalósítására irányuló indítványa, a kamara élén *kormánybiztossal* stb., ami tudvalevően mind az autonómia elsorvadására s ezzel arra vezetne, hogy bizonyos kategóriák érdekeiket hathatósan nem tudnák megvédelmezni. Megállapítható azonban ennél a pontnál is a szerző teljes jóhiszemősége.

Dr. Berczel Aladár.